

om at faa et Forsøgsmejeri lagt et eller andet Sted i Københavns Nærhed. Den højtærede Minister talte om, at man der- ved vilde kunde faa billig Mælk. Jeg vil nu rigtignok betvivle, at den Mælk, som Staten skal producere ved egen Drift paa en stor Ejendom, bliver billigere end den, der kan købes herinde paa Københavns Gader. Jeg antager, at ved Aarets Slutning vil Priserne vise sig at være nogen- lunde ens. Jeg har ikke nogen stor Tro til, at saa store Ejendomme som disse kan drives med nogen Fordel af Staten, og jeg kan heller ikke se, at man vil opnaa noget ved at have disse 1,000 Tdr. Land under Drift til den paatænkte Forsøgs- virksomhed. Forsøgs- virksomheden er ret udviklet her i Landet; den fore- gaar jo gennem de lokale Landboforen- inger og gennem Statens Planteavlsudvalg. Selvfølgelig vil der altid kunne skabes nogle Forsøg derude, som vanskeligt nogen anden Forsøgs- vært vil give Hus til, men det bliver rent teoretiske Forsøg, og saa- danne maatte kunne foretages paa meget mindre Ejendomme end netop disse. Man kan f. Eks., som man har gjort det ude paa Landbohøjskolen, drive Smaaparceller uden Gødning i uendelig lang Tid og med een og samme Frugt og foretage andre Forsøg i den Genre. Men det egner større Ejendomme sig absolut ikke til; det kan man bedre gøre i det smaa. Man har maaske tænkt sig, at der kunde være An- vendelse for Ejendommene til Prøver med Redskaber. Men saadanne Prøver vil sik- kert ogsaa som hidtil kunne iværksættes paa forskellige Gaarde omkring i Landet. Jeg har endnu aldrig hørt, at nogen har stillet sig uvillig til at være Forsøgs- vært for Forsøg med Landbrugsmaskiner. Og med Hensyn til Kreaturbesætningernes Røgt og Pleje, og hvad dertil hører, er der hidtil med ganske minimal Bekostning for Staten blevet udført udmærket eksakte Forsøg baade ovre paa Langeland og paa Rosvang og mange andre Steder. Altid er der beredvilligt givet Plads til disse Forsøg. De Eksperimenter, som man nu vil til at foretage paa disse store Gaarde, tror jeg vil give et meget traurigt Resul- tat, men det kan jo være, at Lykken er bedre end Forstanden. Jeg skal gerne udtale Haabet om, at de maa lykkes, men jeg betvivler det meget. I hvert Fald kan jeg ikke se, at der vilde gaa noget som helst i Stykker ved, at Staten under de nuværende enestaaende gunstige Konjunktur- er skilte sig af med den ene Ejendom og prøvede at drive blot den Ejendom,

der er Besætning paa, hvor Eksperimentet i alt Fald ikke vil blive saa kostbart, da der der er noget at falde tilbage paa under den daglige Drift. Men selve Eks- perimentet har jeg ikke megen Tro til vil lykkes, det vil i alt Fald foregaa under ganske exceptionelle Forhold, altsaa For- hold, som vi ikke er vant til at regne med i det almindelige Landbrug.

Som sagt, der er vel neppe noget at stille op i Øjeblikket. Men jeg skal hen- stille til den højtærede Landbrugsminister, at § 8 i Loven af 1. April 1871 — denne Løfteparagraf om at sælge Ejendommene — maa blive realiseret for den ene Gaards- Vedkommende. Der er sikkert ikke noget i Vejen for at komme af med den, selv om der ikke er nogen videre Besætning paa den.

Jeg vilde gerne have nogle Oplysnin- ger af den højtærede Landbrugsminister om, hvor vidt han er kommet i sine Dis- positioner med Hensyn til Overtagelsen af Ejendommene, om vi virkelig staar paa saa- bar Bund, at Staten skal ud at købe Heste, Redskaber, og hvad der ellers hører til til at sætte ind paa disse Ejendomme. Det er jo meget vanskeligt at faa dette ordnet i de 8 Dage, der er tilbage. Men jeg haaber, der i hvert Fald er truffet saadanne Dispositioner, at Ejendommene kan over- tages uden alt for stor Standsning i Drif- ten. Hvis en Privatmand vilde tillade sig den Flothed at lade sin Forpagter fra- træde den 1. April og saa pludselig faa i sit Hoved den 23. Marts at ville overtage Driften af Ejendommene — ja, saa vilde man jo ikke sige, at den Mand disponerede særlig klogt. Men, som sagt, det kan jo være, at Lykken er bedre end Forstanden.

Ole Hansen: Den Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister har frem- ført denne Sag, og det sene Tidspunkt, vi har faaet den frem paa til Afgørelse i Rigsdagen, forekommer mig nok at kunne give Anledning til adskillige kritiske Be- mærkninger. Jeg skal imidlertid afholde mig derfra ud fra den Betragtning, at saaledes som Sagen foreligger her, kan jeg ikke se, vi har andet at gøre end at gen- nemføre Lovforslaget. Der er ikke Tid til at indlede en Forhandling om en anden Afgørelse for Øjeblikket, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gen- nemfører Forslaget, som det her forelig- ger, og som det er formet af Folketinget. Nu skal Staten altsaa til at drive Land- brug. Jeg maa sige, at jeg nærer ikke no- gen stor Tro til, at det bliver et ren-